

The Razor's Edge #27 vraag 1 en 3
Echt zijn.

Geliefde Osho, wat is vals in mij?

Atmo Khirad, alles is vals in je. Het valse en het ware kunnen niet samen bestaan. Er is geen compromis mogelijk; je bent waar of je bent vals. Je hele persoonlijkheid is vals, omdat het aan je gegeven is; het is geen groei. Het is als plastic bloemen- je hebt ze op een rozenstruik gezet. Ze zijn geen deel van de struik en ze krijgen geen voeding van de struik, hoewel ze mensen kunnen misleiden. Er is iets raars, dat het valse permanenter is dan het ware. Het ware is bijna als een rivier, een continue verandering. Lenten komen en gaan, niets blijft hetzelfde. Maar het valse, de plastic bloem is permanent; of lenten nu komen of gaan maakt hem niet uit. Hij leeft niet, hij is dood. Door deze rareit is mensheid meer aan het valse gaan hangen, omdat het valse betrouwbaarder is – morgen zal het ook weer hetzelfde zijn. Het ware is onvoorspelbaar. Eén ding kan er met zekerheid over worden gezegd, dat het morgen niet hetzelfde zal zijn. Het moet veranderd zijn, omdat alles wat leeft steeds verandert. Je vraagt me: “Wat is vals in mij?” Je vraag impliceert dat er ook iets waar is. Met betrekking tot jou, is alles vals; en wanneer het valse verdwijnt, zul jij ook verdwijnen. Het ware heeft geen ego, geen gevoelens van ik-heid. Het ware is pure zijn-heid. Het is daar, in zijn volledige glorie, in zijn volledige gouden glamour, in zijn volledige oneindige schoonheid. Maar het is zo groots dat je niet kan zeggen, “ik ben het”. Het is God, het is het bestaan, het is de realiteit zelve. Jij bent het symbool van het valse. Kijk maar naar je persoonlijkheid- het komt allemaal uit opvoeding, training, discipline, educatie. Er is je niet toegestaan om natuurlijk te zijn om de simpele reden dat de natuur niet voorspelbaar is. Er zit geen garantie op de natuur, er is geen zekerheid, geen veiligheid. Daarom begint elke maatschappij nog voordat het kind ook maar weet wie hij is hem een masker op te dringen over zijn oorspronkelijke gezicht heen, een naam te geven, kwaliteiten te geven... En het kind is zo hulpeloos en zo afhankelijk van je dat het bijna onmogelijk is voor het kind om zich te verzetten. Hij wordt gewoon een imitatie; hij begint te leren wat je maar wilt dat hij leert. Je geeft hem een valse naam, je geeft hem een valse identiteit, je geeft hem een valse trots. Je leert hem gehoorzaam te zijn; je leert hem goed te zijn, onverschillig wat je definitie van goed is; je leert hem religieus te zijn, onverschillig bij welke religie je hoort- je maakt hem een Christen, een Hindoe, een Mohammedaan. En het arme kind blijft bedekt onder valse lagen. Heb je ooit gedacht of het jouw keuze is een Christen, of een Jood of een Hindoe te zijn? Is het jouw ontdekking? Heb je ooit gekeken naar waarom je Christen bent? Alleen door het toeval dat je bij twee mensen bent geboren die Christenen zijn. Zij waren ook bij toeval Christenen, net als jij. Het ene toeval blijft het andere toeval weer creëren. Het

Christendom was noch hun ontdekking, noch is het jouw ontdekking. En een religie die niet door jou ontdekt is, hoe kan die echt zijn? Hoe kan het een lied in je hart worden? Hoe kan het je transformeren? Daarom is de hele wereld religieus maar is er toch nergens religiositeit. Iemand is Mohammedaan, iemand is Jain, iemand is Boeddhist- behalve mijn mensen die zoeken naar wie ze zijn. En het wonder is dat wanneer je zoekt je er nooit blijkt dat je een Christen of een Hindoe of een Mohammedaan bent. Als je zoekt blijkt dat je deel bent van God. Je bent goddelijk- en wie maakt zich druk over of je Christen of Hindoe of Mohammedaan bent? Je bent aangekomen bij de bron van religiositeit. Je zult niet tot een georganiseerde religie behoren. En dan zal de religiositeit die je gevonden hebt authentiek zijn, waar. Het zal zich uiten in je acties, het zal zich uiten in je ogen, het zal zich uiten in je relaties, in je antwoord op situaties. Je zal niet naar een kerk gaan of een tempel of een moskee of een synagoge, omdat je een echte tempel van God in jezelf hebt gevonden. Dus wanneer je naar een tempel wilt gaan zal je je ogen sluiten en stil zijn. In die stilte zul je

dieper en dieper vallen... uiteindelijk tot je centrum. En je centrum is ook het centrum van het universum. Alleen aan de periferie zijn we verschillend, in het centrum zijn alle verschillen verdwenen, alleen een gelukzaligheid blijft. Atmo Khirad, onthoud dit als iets heel wezenlijks, dat je niet een beetje vals en een beetje waar kunt zijn. Net als in dit Chuang Tzu auditorium, als er licht is, is het net mogelijk dat de helft van het auditorium donker blijft en andere helft verlicht wordt- of het geheel blijft in duisternis, of het geheel wordt verlicht. Er is geen samengaan tussen licht en duisternis en er is geen samengaan tussen vals en waar.

Een Ier was veroordeeld tot veertig zweepslagen, maar hoe meer ze hem sloegen, hoe meer hij lachte. “Waarom lach je?” vroegen ze hem. “Jullie begrijpen het niet,” zei hij, hulpeloos lachend, “jullie slaan de verkeerde man.”

Jij leeft ook de verkeerde man. Zelfs wanneer je verliefd bent, wat je dierbaarste moment is, zijn er vier mensen, geen twee. De ware twee verbergen zich, en de valse twee bedrijven de liefde. En de valse twee zijn absoluut niet in staat lief te hebben- hoe kan liefde ontstaan uit valsheid? Daarom geeft liefde je zoveel hoop en frustrereert het bijna duizendmaal meer. Maar het probleem zit zo diep dat je je nooit bewust wordt van waarom je je andere persoon blijft veroordelen. Je blijft geliefden inwisselen, maar bij elke geliefde zal hetzelfde gebeuren. Zelfs een man als Jean-Paul Sartre leeft in dezelfde valsheid; hij noemt de ander de hel. De ander is niet de hel, maar er zit een bepaalde betekenis in dat hij de ander de hel noemt. Je komt nooit in contact met de ware ander. Het valse heeft een kwaliteit om jou grote beloftes te geven, maar het geeft nooit iets goeds. Er is een oude parabel in India: een man was een devotee, maar zoals devotees zijn, was zijn devotie geen dankbaarheid, maar hebzucht. Hij vroeg God, “Geef me iets zodat ik wonderen kan verrichten. Ik vraag maar één klein ding. Jarenlang heb ik gebeden en er komt geen antwoord. En uiteindelijk gebeurde het. God moest verveeld en moe geworden zijn van elke ochtend en elke avond hetzelfde gebed: “Geef me de macht wonderen te verrichten.” Dus gaf hij hem een kleine schelp en zei hem, “Dit is geen gewone schelp, hij is magisch. Als je om iets vraagt zal het je meteen toekomen. Hij probeerde het en het werkte. Hij vroeg om iets en het verscheen meteen. Hij creëerde een groot paleis, verzamelde allerlei luxe en werd de rijkste man van zijn land. Maar op een dag kwam hij in grote problemen. Een heiligman trok door de stad. Hij was heel beroemd, erg gerespecteerd en natuurlijk nodigde de rijkste man hem uit om in zijn gastenverblijf te logeren. En in de nacht zag hij de heiligman buiten het gastenverblijf zitten, op de laan, met een soortgelijke schelp, maar tweemaal zo groot. En hij vroeg de schelp, “Geef me honderd roepies,” en de schelp antwoordde, “Ik zal je er twee honderd geven.” De rijke man dacht, “Dit is... ik dacht dat ik het wonderbaarlijkste ding ter wereld had, maar deze man heeft iets dat zelfs antwoord en vraagt, Ben je klaar om twee honderd te ontvangen?” Hij dacht, “Het zou goed zijn... hij is een heiligman, misschien is hij bereid te ruilen.” Hij ging naar hem toe met zijn schelp en hij zei, “Jij bent een heiligman; ik ben een wereldse man. Ik heb ook een miraculeuze schelp, maar het geeft enkel wat ik vraag. Jouw schelp... ik heb niet eens gedroomd. Maar jij bent een heiligman, jij kunt je redden met mijn schelp en ik kan je mijn schelp geven.” De heiligman zei, “Geen probleem, je mag hem hebben.” De man haastte zich naar zijn paleis. Hij had een kleine verborgen plek waar hij zijn schelp gewoonlijk om dingen vroeg. Hij ging daar met zijn nieuwe schelp naar binnen, deed de deur van binnenuit op slot en vroeg de schelp, “Geef me tien miljoen roepies” En de schelp zei, “Nee, ik geef je twintig miljoen roepies.” Hij zei “Dat is heel goed. Geef me twintig miljoen.” De schelp zei, “Nee, ik geef je veertig miljoen.” De man zei, “Oké, geef me veertig miljoen.” De schelp zei, “Nu heb ik me bedacht, ik geef je tachtig miljoen.” Dit ging door- niets werd gegeven, het werd enkel verdubbeld. Hij werd bang; hij zei, “Wat is er aan de hand? Wat ik ook zeg, je verdubbelt het gewoon.” De schelp zei, “Dat is mijn kwaliteit, ik geef niets.” Hij rende naar buiten om zijn oude schelp terug te

krijgen, maar de heiligman was al verdwenen. Hij was zo ongelukkig, maar de schelp zei tegen hem, “Waarom ben je zo ongelukkig? Ik ben bereid alles voor je te doen, zeg het maar.” Hij probeerde het opnieuw, maar opnieuw hetzelfde gebeuren: “Ik wil dat er een groot paleis wordt gemaakt.” De schelp zei, “Nee, ik zal twee paleizen maken.” De vermoeide man zei, “Oké, maak er twee.” Maar de schelp lachte en hij zei, “Nee, niet minder dan vier.” Het is net als je valse persoonlijkheid: het blijft je dingen beloven, maar het geeft je nooit iets. En de mensen met wie je bent zitten op hetzelfde spoor. Die gaan ook door met beloven- omdat het valse heel goed is in beloven, maar absoluut niet in staat iets te geven. Tussen twee echte mensen is er geen reden voor beloftes. Ware mensen vloeien over van vrolijkheid, vloeien over van geluk. Voordat je vraagt heb je ontvangen; voordat je klopt zijn de deuren open, voordat je zoekt heb je het al gevonden. Dat is de kwaliteit van het ware. De zoektocht hier op deze mysterie school is hoe je van het valse af komt, wat niet van jou, is en te vinden wat je hebt meegenomen met jezelf uit de baarmoeder van het bestaan zelf. Je moeders baarmoeder is enkel representatief voor de existentiële baarmoeder. De ontdekking van jezelf in je totale realiteit is zo extatisch en zo eindeloos dat je niet kunt voorstellen dat er meer gelukzaligheid kan zijn, meer zegeningen. Het verlangen naar meer verdwijnt, omdat je je niet eens in kunt denken dat er meer mogelijk is. Het valse blijft om meer vragen. Het geeft je niets, noch ontvangt het iets; het is een bedelaar. Het ware is een keizer. Dus onthoudt, alles wat je nu bent is slechts een dikke laag van valsheid om je heen. In je denken ben je vals, in je gevoelens ben je vals, in je acties ben je vals. En je bent er niet verantwoordelijk voor; je bent voorbereid, gedisciplineerd met grote vaardigheden, educatie. Bijna een derde van een mensenleven wordt verspild aan hem vals te maken. Maar je kan het in een seconde laten vallen, in een fractie van een seconde- gewoon het pure begrip: “Dit is geleend, anderen hebben het me gegeven. Het is niet mijn eigen intrinsieke natuur.” Laat het los! Er zal een beetje angst zijn, want met het zal je veiligheid, je zekerheid, je gerespecteerdheid ook verdwijnen. Maar iets groters zal komen: je authenticiteit, wat zo’n enorme vervulling is dat alleen in die vervulling je de geweldige zin en significantie van het leven leert kennen. Dus kijk gewoon. Alles wat geleend is, laat het los. Het moment dat je leeg bent van al het geleende zul je het licht van de wereld worden, een licht voor jezelf en voor anderen.

Geliefde Osho,

Wat is het verschil tussen “makkelijk” en “lui”?

Satyam Svarup, het verschil tussen gemakkelijk en lui is het verschil tussen positief en negatief. Gemak is een positief gevoel; het is niet leeg. Je stroomt over van energie, maar je geniet gewoon van de energie met gemak. De stroom van energie wordt een innerlijke dans. In dit verband zegt Chuang Tzu, “gemakkelijk is goed en goed is gemakkelijk.” Vanuit dit gemak is alles mogelijk, omdat het geen gebrek aan energie is, het is een volheid van energie, zonder spanningen. Het is ontspannen energie. En hoe relaxter het is, hoe frisser, hoe jonger, hoe meer potentieel om creatief te zijn. Luiheid is negatief; het is gewoon je gebroken voelen, geen energie hebbend, een soort van leegheid- niet verlangen iets te doen, geen verlangen iets te creëren. Je bent gewoon moe, gebroken, afgemat. Het verschil is heel subtiel. Je kan verward zijn. Als Chuang Tzu zegt: “Gemakkelijk is goed,” kun je misschien denken dat luiheid goed is. Gemak is het tegenovergestelde van luiheid- recht tegenovergesteld. Gemak heeft een elegantie en een overstromende aura van energie. Luiheid maakt bijna dat je voorkomt als een lijk. Een oude parabel uit India is: Twee luie mensen liggen onder een boom; het is het seizoen waarin de mango’s rijpen en een mango valt precies naast één luie man. Er gaan een paar minuten voorbij en niemand beweegt. Uiteindelijk zegt de man bij wie

de mango ligt tegen zijn vriend, “Dit is een geweldige vriendschap. Zie je, de mango is net naast me neergevallen en je bent zo verschrikkelijk lui dat je hem niet eens in mijn mond kunt stoppen – geweldige vriendschap!” En de andere luie man zegt, “Ja, het is een geweldige vriendschap. Net een paar minuten geleden, terwijl je je ogen gesloten had- weet je nog? piste er een hond in mijn oor en je kon niet eens de hond stoppen of hem wegsturen, en jij praat over geweldige vriendschap.” Dit zijn compleet afgematte mensen- alsof hun ziel hun lichaam heeft verlaten. Ze kunnen nog net ademen, met veel, veel moeite. Ze ademen alleen, omdat niemand anders dat voor ze kan doen. Als het mogelijk was dat iemand anders voor ze zou ademen, dan zouden ze ermee gestopt zijn. Gemak betekent het verdwijnen van spanningen, zorgen, verdwijnen van alle soorten perversies, van alles wat onnatuurlijk is en gewoon een natuurlijk mens worden- zo ontspannen dat energie niet onnodig verspild wordt, zelfs gedachten slokken je energie niet op- zo stil. En Gautam de Boeddha is gemakkelijk. Alleen in meditatie zul je op een dag de betekenis van gemak vinden- niet in een woordenboek. Als je je zo vol als een oceaan voelt is alles mogelijk als je wilt, maar er is geen verlangen; de oceaan is stil, rustend. En het gevoel van rustende energie is zo gelukzalig, zo vredig, dat als je dicht bij iemand komt die gemakkelijk is, je zelf een bepaalde ontspanning gaat voelen. Satyam Svarup, voorkom luiheid, creëer voor jezelf een meer van energie zonder rimpels en het kleine gezegde van Chuang Tzu, “Gemakkelijk is goed” zal begrepen worden in zijn essentiële betekenis. Iets dat ongemakkelijk is en spanningen, onrust en zorgen in je creëert is niet goed- doe het niet. Volg de gemakkelijke weg tot het punt dat je vergeet dat het gemakkelijk is. Het wordt zo natuurlijk voor je dat het niet nodig is je te herinneren dat het gemakkelijk is, of te herinneren dat het goed is. Dit is de staat van verlichting. Gemakkelijk stroomt de rivier van bewustzijn naar de oceaan.

Vieze Ernie zit achterin het lokaal van de eerste klas, een blikje bier in de ene hand en een sigaret in de andere. De lerares zegt, “Oké klas, vandaag gaan we een spel spelen. Ik ga een paar woorden over iets zeggen en jullie gaan proberen te raden waar ik aan denk, oké? Daar gaan we: Het eerste ding is een vrucht; het is rond en het is rood.” Kleine Billy steekt zijn vinger op en de lerares geeft hem het woord; kleine Billy staat op en zegt, “Een appel. “Nee, het is een tomaat, maar ik ben blij te zien dat je nadenkt. Het volgende is geel en het is een vrucht.” Bobby steekt zijn vinger op en nadat de lerares hem aanwijst staat hij op en zegt, “Het is een grapefruit.” De lerares zegt, “Nee, het is een citroen; maar ik ben blij te zien dat je nadenkt. Oké, het volgende raadsel is rond en het is groene groente.” Kleine Mary staat op en zegt, “Het is sla.” “Nee, zegt de lerares, “Het is een erwt. Maar ik ben blij te zien dat je nadenkt.” Dan zegt ze, “Oké, dat is genoeg voor vandaag.” En dan steekt Ernie zijn vinger op en zegt, “He juf, is ’t goed als ik u er eentje vraag?” “Ja,” zegt ze, “ga je gang.” “Oké”, zegt Ernie, “ik heb iets in mijn zak. Het is lang en het is hard en het heeft een roze top.” “Ernie,” schreeuwt de lerares, “dat is smerig.” “Het is een pen,” zegt Ernie, “maar ik ben blij te zien dat u nadenkt.”

Satyam Svarup, ga gewoon door met nadenken en je zult het verschil tussen luiheid en gemakelijkheid vinden.

Oké Vimal?

Ja, Osho